

בנטם, והרגנו שלמעלה ולמטה
והמינים הרעים לא יכולים לקרב
לכם.

ויאמר אליהם לנו פה הלילה
והשבתי אתכם דבר פאשך ידבר
ה' אליו. בא ראה, בשעה שנכנס
השמש, וכל השערם נסתרם,
ונכנס ללילה ומחשיך, כמה
קוביצות מטרים מששלוחתיהם,
והולכים ומשוטטים בעולם,
וכמה ממניהם גודלים עליהם
שמנהיגים אותם. ויש ממנה גدول
על הכל מצד השמאלי, והוא
ראש היה מצוי אצל אותו הממנה
העלית מהכל בouselיו. והוא היה
אומר בקשפיו בלילה, בזמנ
שהוא שולט בכל סיעתו, והוא
היה בא להמציא עצמו, ומודיע
לו מה שהוא רוצה.

בנון זה, (בראשית לא) ויבא אליהם
אל לבן הארמי, אותו שמצוי
אצלו. שם (ט) ויבא אליהם אל
אבימלך, כלם גzon זה. בכל
מקום קוראים לו באתם כשבים,
ועל זה היה מצוי בלילה יותר
מאשר ביום, והרי פרשויה. ובכל
המכשפים והחכמים האלו היה
לאביבמלך, שחייב (שם ט) נישך
אבימלך מלך פלשתים بعد
המלחון. כתוב כאן بعد המלחון,
וכתוב שם, (שופטים ח) بعد המלחון
נשכה ותיבב אם סיירה. לבן

הרי פרשויה, בלבד כמו זה.

ועל זה הותוב במלים אליהם; ויבא
אליהם אל בלבד, ויבא אליהם
אל לבן, ויבא אליהם אל
אבימלך. הוא בא אליהם, ולא
הם אליו, שהרי אין להם מקום
זמין. ואם תאמר, הרי כתוב
אליהם! אלא שהשם הזה
משתפן בכל, ואפלו עבודה זרה
גם נקראת אליהם, אליהם
אחרים, ובכלל של אליהם
אחרים אלה ממניהם, ובכלל זה

בישין, לא יבלין לך
לאילין לך ברא
חיזי, בשעתה דעאל שמשא, ותרעין כלחו
אסתיימגו, ועאל לייליא ואתחשך, כמה חביבי
שראן משלשליהון, ואזילין ושותאן בעלםא,
ובכמה רברבי ממן עלייהו דמדברי להו. ואית
מןנא רברבא על פלא מטהרא דשמאלא
וההוא רשע הויה שכיח לגבי והוא ממנא
עלאה מכלא בחירשו. והוא הו אמר בחירשו
בליליא, בזמנא דאייה שلتא בכל סיעתא
דיליה, והוא הו אחוי לאשפכה גביה,
ואודע ליה מה דאייה בעי.

בגוננא (דף קי"ג ע"א) דא (בראשית לא) ויבא אליהם אל
לבן הארמי, והוא דשכיח גביה. (בראשית
ט) ויבא אליהם אל אביהם, כלחו בגוננא דא.
בכל אמר אקרון ליה באינון חרשין, ועל דא
הו שכיח בליליא יתר מביממא. וזה
אוקמונה. וכל הגי חרשין וחכימין הוו
לאביבמלך, דכטיב, (בראשית כו) וישקה אביהם
מלך פלשתים بعد החלון. כתיב הכא بعد
המלחון, וכתיב ה там (שופטים ח) بعد המלחון,
נשכה ותיבב אם סיירה. לבן דא אוקמונה,
בלעם בדין.

על דא בלחו כתיב אליהם, ויבא אליהם אל
בלעם, ויבא אליהם אל לבן, ויבא אליהם
אל אביהם, הוא אתה לגבייהו, ולאו אינון
לגביה, דהא לית להו אחר זמין. וαι תימא,
הא כתיב אליהם. אלא, שמא דא אשתקף
בכלא, ואפלו עבודה זרה גמי אליהם אקרוי,
אליהם אחרים, ובכלא דאליהם אחרים אלין
מן, ובכלא דא הו, ויבגין בז אקרי הבי.
וההוא רשע הו אמר בחירשו וקני ליה,